

Færre børn – hårdere kamp om dem

Af formand Ole Nielsen, SIFA (Samvirkende Idrætsforeninger i Aalborg)

For nylig læste jeg, at DGI og DIF har godt og vel 970.000 medlemmer mellem 0 og 18 år. Uanset at der er tale om medlemskaber og ikke unikke personer – det vil sige, at et barn eller en ung kan være medlem af flere idrætsforeninger og dermed tælle flere gange i statistikken – er det imponerende tal. Og et klart udtryk for, at foreningslivet har rigtig godt fat i de yngste generationer.

Det er dog ikke fryd og gammen alt sammen, for ifølge befolkningsfremskrivninger fra Danmarks Statistik falder antallet af børn og unge i aldersgruppen 0-18 år frem mod 2040 med omkring 50.000 personer.

Hvis udviklingen i medlemskaber nogenlunde følger udviklingen i befolkningen, kan det i praksis betyde, at foreningsidrætten om nogle år står med måske 30.000 færre potentielle børne- og ungdomsmedlemskaber. Tallet kan naturligvis både blive større og mindre – blandt andet afhængigt af om børn fremover dyrker flere eller færre idrætsaktiviteter.

Færre børn og unge i de kommende år betyder, at konkurrencen om hver enkelt af dem bliver skærpet. Den konkurrence vil ikke kun være mellem idrætsgrenene, men også fra en lang række andre aktiviteter i børns og unges hverdag – fra gaming og sociale medier til fritidsjob og andre fritidsinteresser.

Jeg er helt med på, at der samtidig med denne udvikling i den unge ende af skalaen sker en voldsom forskydning i befolkningssammensætningen, så der bliver mange flere borgere i den modne alder – og vel at mærke i en fysisk tilstand, der gør dem oplagte som aktive idrætsudøvere. Der ligger således et stort potentiale her, men det er en anden snak, som må vente til et andet indlæg.

I relation til de unge medlemmer af idrætsforeningerne hæfter jeg mig ved en nylig undersøgelse fra tænketanken Kraka. Af den fremgår, at to ud af tre unge mellem 12 og 30 år højst ser deres venner fysisk én gang om ugen – og at det er en tendens, der især er fremherskende blandt hankøn.

Heldigvis er billedet ganske anderledes i idrættens verden, for her mødes de aktive unge ofte med deres jævnaldrende flere gange om ugen. Foreningen er for mange et omdrejningspunkt, hvor de kommer også uden for den konkrete træning. I en tid hvor mange børn og unge møder deres venner digitalt, er idrætsforeningen et af de få steder, hvor fællesskabet stadig er fysisk, regelmæssigt og på tværs af alder.

Der er i sagens natur forskel på handlingsmønstrene hos de yngste børn og teenagerne, men generelt gælder det, at børn og unge er glade for de muligheder for samvær med jævnaldrende, som idrætten giver dem.

Udfordringen er ikke kun at få børn og unge ind i idrætten – det lykkes jo allerede i stor stil – men nok så meget at fastholde dem i teenageårene. Vi må i den forbindelse ikke glemme, at børne- og ungdomsidrætten i høj grad bæres af frivillige – og meget ofte af forældre. Når de yngste årgange bliver mindre, betyder det derfor ikke kun færre potentielle medlemmer, men også færre potentielle trænere, holdledere og frivillige kræfter i foreningerne.

Samtidig ser vi en udvikling, hvor børn i stigende grad specialiserer sig i én idræt tidligere end før. Det kan naturligvis styrke talentudviklingen, men betyder også, at bredden i børnenes idrætsliv nogle gange bliver mindre.

For tre-fire år siden gav A.P. Møller Fonden 85 mio. kr. til projektet 'Fremtidens idræt for børn og unge', hvor DIF i samarbejde med specialforbundene arbejder med en palette af værktøjer til udvikling og prioritering af det brede børne- og ungdomsarbejde. Projektet løber indtil 2027 og forhåbentlig kan vi til den tid se et markant udbytte af investeringen.

Jeg tror dog ikke, at lykken er gjort alene gennem dette i øvrigt udmærkede projekt. Der bliver også de kommende år – og både i regi af DIF og DGI – behov for en målrettet indsats, der skaber stadig bedre idrætsmæssige rammer for børn og unge. Naturligvis handler det om gode faciliteter, men nok så meget om en fortsat udvikling af børne- og ungetrænere, uddannelse af fremtidens unge idrætsledere og en styrket understøttelse af lokale børne- og ungeansvarlige på tværs af flere foreninger.

Når der bliver færre børn og unge i Danmark, bliver hvert eneste af dem endnu vigtigere for foreningsidrætten. Derfor bliver de kommende års væsentligste opgave ikke blot at tiltrække børn og unge til idrætten – men at skabe miljøer, hvor de har lyst til at blive.